

Niedzielną Msza święta -- obowiązkiem każdego chrześcijanina.

1. Gdy szukasz Boga, popatrz na kwiaty,

Popatrz na góry i ciemny las.
Z każdej wędrowki wrócisz bogaty,
I nową treścią wypełnisz swój czas.
Bo cały świat jest pełen śladów Boga
I każda rzecz zawiera jego myśl
Wspaniały szczyt, błotnista wiejska droga –
To Jego znak, który zostawił ci.

2. Gdy szukasz Boga, popatrz na ludzi:

Spójrz, jak taternik zdobywa szczyt,
Zobacz, jak matka w domu się trudzi,
Spójrz w oczy dziecka, a powiedzą ci,
Że każdy z nas stworzony jest przez Pana,
I w każdym z nas zamieszkać pragnie Bóg,
By dobra wieść była przekazywana,
By miłość Swą objawić przez nas mógł.

Pismo „**Źródło wiary**” – Salezjańska parafia rzymskokatolicka pw. Św.
Apostołów Piotra i Pawła w Przemyślanach k-Lwowa ul.
Czupernosowska 3.

Tel./fax +38 032 632 23 28; www.Przemyslany-sdb.com; ks.piotr.sdb@op.pl

Ks. Piotr Smolka – z dopisem na odbudowę wieży Kościoła w Przemyślanach
na Ukrainie

Bank PKO S.A. Grupa PKO S.A. II Oddział w Krakowie nr konta:
62124014441111001008304659

ŹRÓDŁO

WIARY

Wrzesień 2015r.

Matko Bolesna pomóż nam i wszystkim ludziom udręczonym odkrywać w cierpieniu głęboki sens. Spraw, aby wielkie nasze cierpienia zalewające świat, nie zostały zaprzepaszczone w buncie i rozpacz, lecz były uświęcone i ofiarowane Ojcu w zjednoczeniu z Chrystusem. Uproś, aby cierpienia chrześcijan stały się wynagrodzeniem Bogu za grzechy świata i przyczyniały się do jego zbawienia. Królowo Męczenników, wyblągaj nam moc i odwagę, abyśmy zawsze umieli powtarzać za Jezusem "Ojcze mój, jeżeli nie może ominąć Mnie ten kielich, niech się stanie wola Twoja". Amen.

KALENDARZ LITURGICZNY – WRZESIEŃ. W TROSCE O BOŻE ŻYCIE.

- 3. IX -- Wspomnienie św. Grzegorza Wielkiego.
- 5. IX – bł. Matki Teresy z Kalkuty.
- 8. IX -- Uroczystość Narodzin Najświętszej Maryi Panny.
- 14.IX -- Święto Podwyższenia Krzyża świętego.
- 15.IX – NMP Bolesnej.

- 18.IX -- Święto św. Stanisława Kostki.
- 21.IX -- Święto św. Mateusza, Apostoła i Ewangelisty
- 23.IX -- Wspomnienie św. Pio z Pietrelciny.
- 24.IX -- Święto Rocznicy Poświęcenia Katedry.
NMP Wspomorzycielki Wiernych.
- 27.IX -- Wspomnienie św. Wincentego a Paulo.
- 28.IX -- Wspomnienie św. Wacława.
- 29.IX -- Święto świętych Apostołów Michała, Gabriela, Rafała.
- 30.IX -- Wspomnienie św. Hieronima.

Jak umiłować najbliższych - naucz mnie, Stanisławie.
Jak ukochać szkołę - powiedz mi, Stanisławie.
Jak zrozumieć sens wyrzeczeń - oświeć mnie, Stanisławie.
Jak zrealizować cel życia - wskaż mi, Stanisławie. Amen

Кожного дня в нашому Костелі о год. 17.30 молимося Вєрвечку до Матєрі Божої з проханням про мир на Україні та в світі.
Запрошуємо усіх не байдужих долучитися до спільної молитви.

Але кмітлива і хитра Євпраксія написала зовсім інше:

«Люб'язний принце! Мені подобається зовсім інший принц, тому прошу залишити мене у спокої. А вашу увагу прошу звернути на Євпраксію. Вона моя найліпша подруга і має багато гарних рис. Сподіваюся, ви будете щасливі разом.

Принцеса приклала свій перстень-печатку до листа, що підступна Євпраксія переробила.

– Занеси його принцу, – попросила подругу принцеса. Євпраксія радо побігла виконувати доручення.

Яке ж було здивування принца, коли він перечитав послання.

Він не повірив своїм очам. Проте принцесина печатка красномовно підтверджувала достовірність слів.

– Я не можу бути набридливим, як муха. Доведеться скоритися долі, – подумав принц і поглянув на Євпраксію. – А подруга принцеси також вродлива, – і вголос промовив:

– Люба панянку, чи не погодилися б ви бути моєю супутницею на сьогоднішньому балі?

– З великим задоволенням, – радо погодилася Євпраксія.

Увечері весь замок замерехтів мільйонами маленьких чарівних вогників. Грала гарна музика, пари кружляли в танці. Тільки принцеса закрилася у своїй кімнаті і гірко плакала. Вона бачила принца разом з Євпраксією, її найкращою подругою. Вони мило усміхалися один до одного і зовсім не звертали уваги на принцесу.

Мама-королева гладила по голівці свою доньку і лагідно говорила:

– Ось бачиш, що буває, коли не вмієш писати і читати!

Наступного ранку, коли всі діти йшли до школи, доросла принцеса склала свій портфель і пішла у перший клас. Вона була дуже смішна серед першачків. Але принцеса не звертала на смішки ніякої уваги, адже вона більше не хотіла бути кимсь обдуреною. Тому старанно вчилася.»

Коли хлопчик дочитав казку, Маленька Фея повністю відігралася і відпочила. Вона так само непомітно вилетіла у віконце.

один припав до серця принцесі. Вона мріяла про нього і вдень, і вночі.

Одного сонячного дня принцеса отримала листа від принца. Вона від радості аж у долоні заплескала. Принцеса розкрила конверт і довго милувалася красивими літерами, що охайно були виведені рядочком. Вона ніяк не могла прочитати слів, адже ніколи не ходила до школи. Їй довелося покликати свою подругу Євпраксію.

– Послухай, моя Євпраксієчко! Я дам тобі зараз прочитати секретного листа, але пообіцяй, що нікому жодним словечком не обмовишся.

– Обіцяю вам, моя принцесо, – блиснула хитренькими очима Євпраксія і схилила голову в поклони.

Принцесі не хотілося відкривати свою таємницю, проте нічого не лишалося, адже треба було якось довідатися, що написав принц. Вона протягнула лист Євпраксії. Кмітлива подруга швидко пробігла очима рядки. Там було написано:

«Світе моїх очей, квітко мого серця, прошу тебе прийти опівдні до великого фонтану в королівському саду. Я маю для тебе чарівний подарунок.»

У Євпраксії в голові блиснула неймовірна думка, тому вголос вона прочитала:

«Принцесо неймовірної краси! Я довго думав і зрозумів, що не вартий вашої уваги. Прошу вибачити мене за мою настирливість. Я більше вас не потурбую.»

Принцеса залилася слізьми,

адже цей принц так їй подобався. Він, мабуть, неправильно зрозумів її. Принцеса вирішила написати йому свого листа. Євпраксія взяла королівський пергамент і всілася писати. Принцеса диктувала:

«Люб'язний принце! Ваші дружні вияви уваги мені дуже приємні. Не беріть собі до голови усіяких дурниць. Сподіваюся, ми і надалі будемо часто бачитися.»

**Kochani Parafianie i Przyjaciele Przemyślan
Niech będzie Pochwalony Jezus Chrystus!!!**

2. Ucieczka do Egiptu
3. Zgubienie Jezusa
4. Spotkanie na Drodze Krzyżowej
5. Ukrzyżowanie i śmierć Jezusa
6. Zdjęcie z krzyża
7. Złożenie do grobu

Для Вас Діти -- Казочка.

Принцеса яка не вмiла читати.

Одного дня Маленька Фея летiла у справах над великим мiстом. Вона втомилася, а її крильця замерзли. Тому Маленька Фея залетiла у прочинену квартиру і непомiтно примостилася на шафi. У кiмнатi було тепло і затишно. Старший братик читав своїй сестричцi казочку. Маленька Фея і собі заслухалася:

– Мамо, мамо, я бiльше не пiду до школи, – зарюмсала принцеса і вткнулася личком у королiвську сукню мами.

– Доню, так не личить поводитися маленькiй принцесi. От уяви, що ти виростеш і тобi потрібно буде видати якийсь наказ, як ти його напишеш? – намагалася напоумити доньку мама-королева.

– А я покличу придворного писаря і продиктую йому, – вiдповiла маленька принцеса.

– А от тобi хтось пришле листа, як ти його прочитаєш? – не вгавала королева.

– Тодi я попрошу когось із служниць його прочитати, – наполягала на своєму маленька принцеса.

І що б мама-королева не говорила, принцеса була невблаганна:

– Я бiльше до школи не пiду, – і вона задрiботiла нiжками по великих королiвських залах до своєї кiмнати гратися ляльками. Королева лише покивала головою.

До справи взявся тато-король. Він розгладив вуса рукою, поправив корону і поважною ходою попрямував до

принцесиної кiмнати. Він довго пояснював, доводив, говорив, проте нiяк не мiг переконати свою доньку почати вчитися. Батьки махнули рукою, мовляв, хай буде як буде.

Маленька принцеса все росла і росла. І от настав той час, коли вона перетворилася на справжню красуню. Слава про нечувану красу принцеси розлетiлася свiтом. До неї почали прибувати гiнцi з пропозицiєю руки та серця. Багато вiдважних лицарiв прагнуло стати її обранцем, проте тiльки

Drogi dzieci!

FANTOM2.BRG.UA

Przeminięło już lato. Zakończyły się wakacje, czas wypoczynku. Przyszła do nas piękna jesień. Z nową siłą rozpoczynamy nowy rok szkolny i katechetyczny.

Rozpocznijmy ten rok z Panem Bogiem.

W imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego.

Co to znaczy z Bogiem?

-- « Wtedy przyniesiono Mu dzieci, by włożył na nie ręce i pomodlił się za nie. Jezus rzekł: Dopusćcie dzieci i nie przeszkadzajcie im przyść do mnie, do takich bowiem należy Królestwo niebieskie». (Mt. 19,13)

-- « I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je». (Mk. 10, 16)

-- « Tak też nie jest wolą Ojca Waszego, który jest w niebie, żeby zginęło jedno z tych małych». (Mt. 18, 14)

-- «Zaprawdę powiadam Wam, kto nie przyjmie Królestwa Bożego jako dziecko, ten nie wejdzie do niego». (Mt. 18, 15)

-- « I kto by przyjął jedno takie dziecko, w imię moje, mnie przyjmuje».

Pan Bóg cię kocha, chce być z tobą, pomagać Ci i błogosławić Twoim wysiłkom, Twojemu trudowi zdobywania wiedzy, pogłębianiu wcześniej zdobytych wiadomości, dojrzewaniu duchowemu, społecznemu i fizycznemu. Będzie czekać na Ciebie w tym roku w sali szkolnej, w kościelnej, przy konfesjonale, na boisku sportowym, w drodze do domu. Wszędzie. Nie zapomnij o Nim. « Bez boga ani do proga ». Powiedział ktoś, że dobry początek to połowa roboty. Dużo w tym prawdy. Rozpocznij ten nowy rok szkolny z zapałem. Zrób sobie dobry plan codziennej pracy i wypoczynku. Odrzuć od siebie lenistwo i złe towarzystwo. Zaprzyjaźń się z dobrym uczniem i chciej z nim współpracować. Bądź miły dla Twoich nauczycieli i wychowawców – oni naprawdę chcą dla Ciebie tylko dobra. Chciej być mądrym człowiekiem. Życzę Ci -- **Szczęść Boże.**

Święto Podwyższenia Krzyża obchodzi Kościół katolicki 14 września. Wiąże się ono z odnalezieniem drzewa krzyża, na którym umarł Jezus Chrystus a także wyraża głęboki sens krzyża w życiu chrześcijanina. Istotą święta jest ukazanie tajemnicy Krzyża jako ceny zbawienia człowieka.

My zawsze widzimy krzyż na wieży kościelnej, na ścianie w mieszkaniu, zdobi naszą pierś, krzyż stoi na rozdrożu dróg, na ludzkiej mogile. To jest Krzyż Chrystusa, na którym On oddał życie za nas.

Każdy człowiek niesie swój własny krzyż: choroba, przekreślenie pragnień, zdrada, opuszczenie przez ludzi... Wszystkie krzyże dopasowuje Bóg do rozmiaru naszych sił. Aby mieć dość siły do dźwigania naszego losu trzeba dokonać podwyższenia Krzyża Chrystusa w naszym sercu i pójść za Nim.

JA BĘDĘ OBOK

Kiedy nikogo nie będzie i pomyślisz, że nikomu nie zależy.
Kiedy cały świat opowie się przeciwko Tobie i poczujesz się osamotniony. Ja będę obok
Kiedy ten na kim najbardziej Ci zależy, nie będzie dbał o Ciebie.
Kiedy ten, komu dasz swoje serce, rzuci Ci je w twarz. Ja będę obok
Kiedy osoba, której zaufałeś zdradzi Cię.
Kiedy ten, z którym dzielisz wszystkie myśli i tajemnice, nie będzie pamiętał nawet
o Twoich urodzinach. Ja będę obok
Kiedy wszystko, czego będziesz potrzebował, to ktoś, kto
Cię wysłucha.
Kiedy wszystko, czego będziesz potrzebował, to ktoś, kto otrze
Twoje łzy. Ja będę obok
Kiedy Twoje serce będzie tak bolało, że nie będziesz mógł nawet
oddychać.
Kiedy będziesz chciał już tylko położyć się i umrzeć. Ja będę obok
Kiedy zaczniesz płakać słysząc smutną piosenkę.
Kiedy łzy nie będą chciały przestać płynąć. Ja będę obok
Więc widzisz, będę obok aż do końca.
To jest obietnica, którą mogę Ci dać.
Jeśli kiedykolwiek będziesz mnie potrzebował, po prostu daj
mi znak i znajdę się obok.

TWÓJ PRZYJACIEL-JEZUS

Treść objawień Matki Bożej

w Fatimie w 1917 r.

na podstawie Wspomnień Siostry Łucji
tekst zatwierdzony przez Biskupa diecezji Leiria
Fatima, grudzień 2002.

V. 13 września 1917 - piąte objawienie się Matki Bożej

13 września 1917. Kiedy zbliżyła się godzina, przeciskałam się z Hiacynta i Franciszkiem przez tłum ludzi, który nam ledwo pozwalał przejść. Ulice były pełne ludzi. Wszyscy chcieli nas widzieć i rozmawiać z nami. Tam się jeden drugiego nie bał. Wiele osób, nawet zacne panie i panowie przeciskali się przez tłum, który nas otaczał. Padali na kolana przed nami, prosząc, byśmy Matce Bożej przedstawili ich prośby. Inni, którzy nie mogli się do nas dostać, wołali z daleka:

- „Na miłość Boską, proście Matkę Boską, żeby mi wyleczyła mego syna kalekę”.
- Ktoś inny wołał:
- „Niech wyleczy moje niewidome dziecko”. A znowu inny:
- „A moje jest głuche”. I znowu inny:
- „Niech mi przyprowadzi z wojny do domu mego męża i mego syna”.
- „Niech mi nawróci grzesznika”.
- „Niech mnie uzdrowi z gruźlicy” itd.

Tam ukazała się cała nędza biednej ludzkości, niektórzy krzyčili z drzew, inni z muru, na którym siedzieli, aby nas zobaczyć, gdy przechodziliśmy. Jednym obiecując spełnienie ich życzeń, innym podając rękę, aby mogli się podnieść z ziemi, mogliśmy się dalej posuwać dzięki kilku mężczyznom, którzy nam torowali drogę przez tłum.

Kiedy teraz czytam w Nowym Testamencie o tych cudownych scenach, które się zdarzały w Palestynie, kiedy Pan Jezus przechodził, przypominam sobie te, które jako dziecko mogłam przeżyć na ścieżkach i ulicach z Aljustrel do Fatimy do Cova da Iria. Dziękuję Bogu i ofiaruję Mu wiarę naszego dobrego ludu portugalskiego.

Myślę, że jeżeli ci ludzie na kolana padali przed trojgiem biednych dzieci, jedynie dlatego, że z miłosierdzia Bożego doznały łaski rozmawiania z Matką Boską, to co by dopiero robili, gdyby widzieli przed sobą samego Jezusa Chrystusa? Więc

dobrze, ale to wszystko do tego nie należy. Było to raczej poślizgnięcie się pióra w tym kierunku, do którego właściwie nie zmierzałam. Cierpliwości, znowu coś zbędnego! Nie usuwam jej jednak, aby nie niszczyć zeszytu.

Doszliśmy wreszcie do Cova da Iria koło dębu skalnego i zaczęliśmy odmawiać różaniec z ludem. Wkrótce potem ujrzeliśmy odbłask światła i następnie Naszą Panią nad dębem skalnym.

- „Odmawiajcie w dalszym ciągu różaniec, żeby uprosić koniec wojny. W październiku przybędzie również Nasz Pan, Matka Boża Bolesna i z Góry Karmelu, św. Józef z Dzieciątkiem Jezus, żeby pobłogosławić świat. Bóg jest zadowolony z waszych serc i ofiar, ale nie chce, żebyście w łóżku miały sznur pokutny na sobie. Noście go tylko w ciągu dnia”.
- „Polecono mi, żebym Panią prosiła o wiele rzeczy: o uzdrowienie pewnego chorego i jednego głuchoniemego”.
- „Tak, kilku uzdrowię, innych nie. W październiku uczynię cud, aby wszyscy uwierzyli”.

I zaczynając się wznosić, znikła jak zwykle.

